

нашата младежъ, бждащитѣ граждани на нашето отечество. Да, такива дни, като 20 май, трѣбва да се празнуватъ най-величествено и тържествено, защото поетътъ казва:

„Тозъ, който падне въ бой за свобода,
Той не умира, него жалеятъ,
Земя и небе, звѣрь и природа
И пѣвци пѣсни за него пѣятъ.

Подиръ молебена и тържеството при паметника на Ботева, двѣ музики: градската и воената засвирватъ крѣпни национални хора. Прѣзъ цѣлия день гражданитѣ, гражданкитѣ и гоститѣ играятъ около паметника извити и весели хора, като си спомнятъ за пѣвеца на роба, за великана Ботевъ, който казваше: *„Но стига ми тази награда, да каже нѣвга народа, умръ сиромаша за правда, за правда и свобода“*.

Нека малкитѣ читателчета почерпять примѣръ отъ дѣлата на Ботева и бждатъ всѣкога готови, като порастнатъ, да помогнатъ на нашето хубаво отечество България, за величието на което нашитѣ бащи и понастоящемъ сж на бойнитѣ полета, гдѣто се биятъ съ нашитѣ и народни врагове.

гр. Враца, 9 8 г.

Хр. Николчовъ.

